

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 4
The 4th STOU Graduate Research Conference

ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุการกระทำผิดกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชน

ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

**The Relationships between Factors Causing of Crimes Committed and
Child – Parenting Patterns of Children and Youths in the Juvenile Observation
and Protection Centre in Suratthani Province**

เดชเดชา เดชารชตะ (Dechdecha Decharachata)* อำไพรัตน์ อักษรพรหม (Ampairat Aksornprom)**

ทศนีย์ ชาติไทย (Tassanee Chatthai)***

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ปัจจัยที่เป็นสาเหตุการทำความผิดเด็กและเยาวชน (2) รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชน (3) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เป็นสาเหตุการทำความผิดกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

การวิจัยนี้เป็นวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กและเยาวชนที่ถูกควบคุมตัวอยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในปี พ.ศ. 2555 จำนวน 200 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือวิจัย วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้ 1) ปัจจัยที่เป็นสาเหตุการทำความผิดเด็กและเยาวชนในจังหวัด สุราษฎร์ธานี โดยภาพรวมทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย โดยด้านตัวผู้กระทำความผิดมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านสังคมและเศรษฐกิจ และด้านสภาพครอบครัว 2) รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยภาพรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด และรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ตามลำดับ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เป็นสาเหตุการทำความผิดเด็กและเยาวชนกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในภาพรวม มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางและเป็นไปในทิศทางบวก ปัจจัยที่เป็นสาเหตุการทำความผิดกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ สาเหตุการทำความผิดเด็กและเยาวชน รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชน สถานพินิจและ
คุ้มครองเด็กและเยาวชน

* นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชามนุษยนิเวศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

** รองศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชามนุษยนิเวศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช yokthais@yahoo.com

*** รองศาสตราจารย์ผู้อำนวยการหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรการสอน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต tas_thai@hotmail.com

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 4
The 4th STOU Graduate Research Conference

Abstract

The purposes of this research were to study the 1) factors causing the offense against children and youth care, 2) forms of children and youth care 3) the relationship between the factors causing the offense and the training forms for children and youth care in the Juvenile Observation and Protection in Suratthani Province.

This study is quantitative research. The sample included children and youth detained in the Juvenile Observation and Protection in Suratthani in the year of 2012. A total of the Sample was 200 people. Questionnaire was used as a research tool. Data were analyzed by frequency, percentage, mean and standard deviation including the correlation coefficient of Pearson.

The research showed that 1) the factors causing the offense against children and youth care in Suratthani were the low level. The offender aspect had the highest level followed by the social and economic including family conditions. 2) the forms of children and youth care in Suratthani were at the moderate level. The form of a democratic parenting had the highest level followed by the form of strict parenting and abandoned children caring respectively 3) the relationship between the factors causing the offense and the training forms for children and youth care in Suratthani Province was at the middle level. It was in the positive direction. The factors causing the offense against children and youth care in the Juvenile Observation and Protection in Suratthani Province were related statistically at the significance of the 0.01 level.

Keywords: Causes of the offense against children and youth, the forms for children and youth care, the Juvenile Observation and Protection,

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 4
The 4th STOU Graduate Research Conference

บทนำ

เด็กและเยาวชนในสายตาของประชาชนทั่วไปจัดได้ว่าเป็นกลุ่มบุคคลที่อ่อนด้อยด้วยประสบการณ์ ความรู้สึกผิดชอบชั่วดีต่าง ๆ และขาดความรู้เท่าทันในด้านต่าง ๆ การเรียนรู้ และการอบรมจากผู้ใหญ่รอบข้างจึง นับเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เด็กและเยาวชนเติบโตขึ้นทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา และความประพฤติเป็น ผู้ใหญ่ที่ดี เพื่อช่วยพัฒนาและนำพาสังคม ประเทศชาติไปสู่ความรุ่งเรืองต่อไป สอดคล้องกับคำกล่าวที่ว่า “เด็กคืออนาคต ของชาติ” เมื่อเด็กและเยาวชนกระทำการสิ่งที่ไม่ดีก็จะได้รับการอภัยโดยเหตุที่ว่ายังไร้เดียงสา ไม่รู้สิ่งใดถูกสิ่งใดผิด ประกอบกับความคิดที่ว่าเด็กและเยาวชนมีความประพฤติที่ไม่ดี เนื่องจากผู้ใหญ่รอบข้างบกพร่องในเรื่อง การอบรมดูแล ความผิดจึงอยู่ที่ผู้ใหญ่เหล่านั้น ซึ่งมีหน้าที่ที่จะต้องอบรมสั่งสอนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในความ ปกครอง แต่ในภาวะการณ์ปัจจุบัน การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนมิได้อาศัยขอบเขตของการกระทำ ความผิดทางศีลธรรมเล็ก ๆ น้อย ๆ เท่านั้น แต่ก้าวล่วงถึงการกระทำความผิดกฎหมายโดยจะเห็นได้จาก ข่าวสารต่างๆ ผ่านทางสื่อมวลชน มักปรากฏข่าวคราวเกี่ยวกับความประพฤติของเด็กและเยาวชนในทางที่เสียหาย ไม่สมควรและผิดกฎหมายเสมอ เช่น การเสพและค้าหรือลักลอบขนยาเสพติด การขกพวกตีกันของกลุ่มนักศึกษา ระหว่างสถาบัน การก่อคดีข่มขืนเรื่อยไปจนถึงกระทั่งการก่อคดีฆาตกรรม หลายต่อหลายครั้งที่การกระทำของ เด็กและเยาวชนเหล่านี้ มักเป็นที่วิจารณ์ในหมู่ของประชาชนทั่วไปถึงพฤติกรรมที่โหดเหี้ยมผิดวิสัยของเด็กและ เยาวชน

เด็กหรือเยาวชนที่กระทำความผิดจำนวนไม่น้อยที่กระทำไปโดยรู้เท่าไม่ถึงผลที่จะตามมาและใน บางครั้งเกิดจากการถูกบังคับ ขู่เข็ญ ชักจูง หลอกล่อให้กระทำโดยบุคคลอื่นหากพิจารณาเปรียบเทียบกับผู้ใหญ่ที่ กระทำความผิดในลักษณะเดียวกันกับเด็กและเยาวชนแต่ความสามารถในการรู้ผิดชอบชั่วดี ประสบการณ์การ ควบคุมยับยั้งตนมิให้กระทำความผิดย่อมมีมากกว่าเด็กและเยาวชน ด้วยเหตุดังกล่าวเด็กและเยาวชนเป็นกลุ่ม บุคคลที่สมควรได้รับการปฏิบัติที่นุ่มนวลกว่าผู้ใหญ่ แม้จะมีความประพฤติที่เสียหายจนถึงขั้นกระทำความผิด กฎหมายก็ตาม การใช้มาตรการทางกระบวนการยุติธรรมเช่นเดียวกับผู้ใหญ่ที่กระทำความผิด ถือว่าเป็นการไม่ สมควรไม่ยุติธรรม และอาจจะก่อให้เกิดผลเสียแก่ตัวเด็กและเยาวชนเหล่านั้นมากกว่าผลดี ประเทศต่างๆ เช่น สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น รวมทั้งประเทศไทย จึงได้กำหนดกระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชนที่ทำความ ผิดกฎหมายแตกต่างจากที่ปฏิบัติกับผู้ใหญ่ในบางเรื่องตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (สมพร อมรชัยนพคุณ : 2551: 1)

ปัจจุบันปัญหาสำคัญที่ประเทศต่างๆ ทั่วโลกกำลังเผชิญอยู่คือปัญหาอันเกิดจากการกระทำผิดของเด็ก และเยาวชนซึ่งนับวันจะมีแนวโน้มสูงขึ้น ทั้งนี้มีผลสืบเนื่องมาจากการที่คนในสังคมต่างต้องดิ้นรนแข่งขันทำให้ผู้ ที่เป็นบิดามารดาไม่มีเวลาเพียงพอในการอบรมเลี้ยงดูและสั่งสอนบุตร นอกจากนั้นแล้วสภาพสังคมที่ เปลี่ยนแปลงไปทำให้สถาบันครอบครัวไม่สามารถเป็นที่พึ่งของเด็กและเยาวชนได้ในสังคมไทยก็เช่นเดียวกัน พบว่าปัจจุบันมีเด็กและเยาวชนกระทำความผิดจำนวนมากขึ้นและกระทำผิดในคดีอาญาที่มีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น เห็นได้จากสถิติจำนวนคดีของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทั่วประเทศทั้งปีที่ผ่านมา ดังตารางที่ 1

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 4
The 4th STOU Graduate Research Conference

ตารางที่ 1 จำนวนคดีเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจทั่วประเทศไทยและเป็นคดีที่กระทำความผิดซ้ำจำแนกตามฐานความผิด ปี 2550-2553

ฐานความผิด	จำนวน			
	2550	2551	2552	2553
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	2,882	2,620	2,253	2,047
ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	809	706	705	511
ความผิดเกี่ยวกับเพศ	202	165	257	125
ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุข เสรีภาพชื่อเสียงและการปกครอง	313	307	257	214
ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ	1,671	1,950	1,864	1,968
ความผิดเกี่ยวกับอาวุธและระเบิด	242	268	277	237
ความผิดอื่น ๆ	486	590	681	457
รวม	6,608	6,606	6,606	5,559

ที่มา : สำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน, 2553

เด็กและเยาวชนต้องขอหาว่ากระทำความผิดอาญาจะถูกฟ้องคดีต่อศาลเยาวชนและครอบครัวที่มีอำนาจในการพิจารณาพิพากษาโดยมีขั้นตอนของกระบวนการพิจารณาคดีอาญาสำหรับเด็กและเยาวชนแตกต่างจากผู้ใหญ่ที่กระทำความผิด โดยมีเจ้าหน้าที่และหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นมาเพื่อดำเนินการสำหรับเด็กและเยาวชนโดยเฉพาะ ได้แก่ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนซึ่งมีเจ้าหน้าที่มาทำหน้าที่จัดทำรายงานพินิจเบื้องต้น มีพนักงานคุมประพฤติ จิตแพทย์ นักจิตวิทยาเข้ามาช่วยกันพิจารณา มีสถานแรกรับ มีศาลเยาวชนและครอบครัวและกระบวนการพิจารณาคดีสำหรับเด็กโดยเฉพาะแตกต่างไปจากผู้กระทำความผิดที่เป็นผู้ใหญ่โดยมีเป้าหมายสำคัญคือต้องการให้เด็กและเยาวชนเหล่านั้นสามารถกลับตนเป็นคนดีไม่มีประวัติซ้ำพร้อมที่จะเป็นผู้ใหญ่ที่ดีต่อไปในอนาคต แต่จากสถิติการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนที่ผ่านมากลับพบว่ามีจำนวนเพิ่มมากขึ้นทุกปีแสดงถึงความล้มเหลวของการแก้ไขปัญหายุ่งยากเกี่ยวกับการกระทำความผิดกฎหมายของเด็กและเยาวชนที่ว่าได้ ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะศาลเยาวชนและครอบครัวและสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนได้พยายามหามาตรการในการป้องกันแก้ไขปัญหายุ่งยากการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนโดยมุ่งไปแก้ไขที่สาเหตุของการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนด้วยการนำกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์มาปรับใช้เพื่อให้ครอบครัว ชุมชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขทั้งนี้เพราะถ้าพิจารณาถึงสาเหตุการกระทำความผิดที่มีการรวบรวมไว้พบว่ามาจากครอบครัวแตกแยก ความยากจนและสภาพแวดล้อมทางสังคมเช่นกลุ่มเพื่อน ฐานะทางเศรษฐกิจของพ่อแม่ความไม่สามารถเลี้ยงดูอบรมดูแลลูกหลานได้ทำให้เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมไปในทางที่ไม่เหมาะสมและกลายเป็นผู้กระทำความผิดตามกฎหมายในที่สุด (ณภัทร คุ่มตลอด 2552 : 5)

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 4 The 4th STOU Graduate Research Conference

ดังนั้น การที่จะแก้ไขปัญหาโดยการเพิ่มมาตรการลงโทษเด็กและเยาวชนที่รุนแรงนั้นอาจเป็นการแก้ไข ปัญหาที่ปลายเหตุ และไม่ว่าเด็กและเยาวชนจะกระทำความผิดร้ายแรงมากเพียงใด ก็ไม่มีโทษประหารชีวิต สำหรับเด็กและเยาวชน ทำให้สุดท้ายเด็กและเยาวชนเหล่านี้ก็ต้องกลับคืนสู่สังคมดั้งเดิม และอาจกลับมาในคราบ ของอาชญากรเต็มตัวก็เป็นได้ หากสังคมมองเพียงการลงโทษที่รุนแรง (กุลพรรณ จันทรแก้ว 2551 : 4)

ผู้วิจัยเป็นนักบริหารงานยุติธรรม ประกอบกับสังคมปัจจุบันมีข่าวคราวตามหน้าหนังสือพิมพ์ที่ได้เห็น อยู่เสมอเกี่ยวกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนในคดีที่ร้ายแรง กระทั่งเกิดกระแสเรียกร้องให้มีมาตรการ ลงโทษเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดในคดีสะเทือนขวัญให้เด็ดขาด ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความผิดกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ และคุ้มครองเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยเฉพาะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้แก่ สถานพินิจและ คุ้มครองเด็กและเยาวชนศาลเยาวชนและครอบครัวควรมีมาตรการในการเข้ามาแก้ไขสาเหตุเหล่านี้หรือไม่หรือ อบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนเหล่านี้อย่างไร เพื่อเป็นการป้องกันและแก้ไขไม่ให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิด หรือไม่ให้กระทำความผิดซ้ำอีก โดยการศึกษาครั้งนี้จะทำการศึกษาในเขตพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความผิดเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและ เยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. เพื่อศึกษารูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนใน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
3. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความผิดกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและ เยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยฉบับนี้ เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ โดยมุ่งศึกษาปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความผิด รูปแบบการ อบรมเลี้ยงดูของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 200 คน โดย เก็บข้อมูลจากเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษากรอบแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความผิด และการอบรมเลี้ยงดูและนำแนวคิดดังกล่าวมาสร้างเป็นแบบสอบถามที่มีคำถามเป็นลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ สำหรับข้อมูลส่วน บุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความผิด และรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชน ด้วยค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความผิด กับ การ อบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชน ด้วยสถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 4
The 4th STOU Graduate Research Conference

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของเด็กและเยาวชน จำนวน 200 คน เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 51.00 มีอายุ 15- 18 ปี คิดเป็นร้อยละ 62.00 มีการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 47.50 มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3-5 คน คิดเป็นร้อยละ 69.50

2. ปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความผิดเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ทั้ง 3 ด้าน โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.91$) (SD. = .83) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านตัวผู้กระทำความผิดมีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่ ($\bar{X} = 2.24$) (SD. =.61) รองลงมาด้านสังคมและเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.96$) (SD. =.61) ส่วนด้านสภาพครอบครัวมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.54$) (SD. =.85)

ด้านตัวผู้กระทำความผิด พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.24$) (SD. =.61) เมื่อพิจารณารายสาเหตุกระทำความผิด พบว่า กระทำผิดเพราะความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.99$) (SD. =1.09) รองลงมา คือ กระทำความผิดเพราะการควบคุมอารมณ์ตนเองไม่ได้มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.97$) (SD. =1.07) ส่วนสาเหตุกระทำความผิดที่มีน้อยที่สุด คือ กระทำความผิดเพราะความผิดปกติของร่างกาย ($\bar{X} = 1.54$) (SD. =.85)

ด้านครอบครัว พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.54$) (SD. =.85) เมื่อพิจารณารายสาเหตุกระทำความผิด พบว่า กระทำผิดเพราะผู้ปกครองไม่มีเวลาดูแลเอาใจใส่ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.97$) (SD. =1.10) รองลงมา กระทำผิดเพราะประชดครอบครัวที่ไม่ให้อิโกลาส มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.90$) (SD. =1.08) ส่วนสาเหตุกระทำความผิดที่มีน้อยที่สุด คือ กระทำผิดเพราะถูกสมาชิกในครอบครัวบังคับให้กระทำผิดหรือรู้เห็นเป็นใจให้กระทำผิด ($\bar{X} = 1.26$) (SD. =.61)

ด้านสังคมและเศรษฐกิจ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.96$) (SD. =1.04) เมื่อพิจารณารายสาเหตุกระทำความผิด พบว่า กระทำผิดเพราะทำตามเพื่อน เพื่อนชักนำ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.55$) (SD. =1.12) รองลงมา กระทำผิดเพราะต้องการเงินมาใช้ในยามจำเป็นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.16$) (SD. =1.12) ส่วนสาเหตุกระทำความผิดที่มีน้อยที่สุด คือ กระทำผิดเพราะต้องการเงินมาจุนเจือครอบครัว ($\bar{X} = 1.64$) (SD. =.92)

3. รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยภาพรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.89$) (SD. =1.13) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$) (SD. =1.07) รองลงมารูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.60$) (SD. =1.15) ส่วนรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.26$) (SD. =1.16)

รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$) (SD. =1.07) เมื่อพิจารณารูปแบบการเลี้ยงดู พบว่า เมื่อลูกๆ ทำความผิดพ่อแม่จะว่ากล่าวตักเตือนทุกคนไม่ยกเว้นคนใด มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$) (SD. =.97) รองลงมา คือ พ่อแม่ทำอาหารอร่อยๆ ให้ลูกได้รับประทานเสมอ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$) (SD. =1.01) ส่วนรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูที่มีค่าเฉลี่ยน้อย

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 4
The 4th STOU Graduate Research Conference

ที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง คือ เมื่อมีปัญหาต้องแก้ปัญหาด้วยตนเองก่อน พ่อแม่จะช่วยคิดเมื่อลูกคิดไม่ออกเท่านั้น ($\bar{X} = 3.40$) ($SD. = 1.05$)

รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 2.60$) ($SD. = 1.15$) เมื่อพิจารณารูปแบบการเลี้ยงดู พบว่า เวลาที่ลูกจะไปไหนต้องขออนุญาตและจะต้องบอกให้ละเอียดว่าจะไปที่ไหนกับใคร มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.24$) ($SD. = 1.18$) รองลงมา คือ เมื่อมีญาติมาเยี่ยมบ้าน พ่อแม่จะเรียกให้ลูกมาร่วมวงสนทนาด้วยทุกครั้ง เพื่อไม่ให้เสียมารยาท มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.19$) ($SD. = 1.09$) ส่วนรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดอยู่ในระดับน้อย คือ พ่อแม่จะเป็นคนเลือกว่าลูกจะเรียนอะไร โดยที่ลูกไม่มีอิสระในการเลือกเลย ($\bar{X} = 2.00$) ($SD. = 1.10$)

รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.26$) ($SD. = 1.16$) เมื่อพิจารณารูปแบบการเลี้ยงดู พบว่า ดูโทรทัศน์หรือฟังวิทยุจนดึกบ่อยๆ โดยพ่อแม่ไม่ว่ากล่าวตักเตือน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$) ($SD. = 1.16$) รองลงมาไปเที่ยวกับเพื่อนฝูงได้อย่างอิสระโดยไม่ต้องขออนุญาตพ่อแม่ก่อนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.10$) ($SD. = 1.11$) ส่วนรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดอยู่ในระดับน้อย คือพ่อแม่ไม่เคยสนใจผลการเรียนของลูกเลย ($\bar{X} = 1.95$) ($SD. = 1.14$)

4. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำผิดเด็กและเยาวชนกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในภาพรวม พบว่า มีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและเป็นไปในทิศทางบวก คิดเป็นร้อยละ 45.20 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า มีความสัมพันธ์ระดับค่อนข้างต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยที่ปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำผิดเด็กและเยาวชน ด้านตัวผู้กระทำผิดมีความสัมพันธ์กับการอบรมเลี้ยงดูในภาพรวมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40 รองลงมาเป็นความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกระทำผิดเด็กและเยาวชนด้านสภาพครอบครัวกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูในภาพรวมคิดเป็นร้อยละ 38.70 และปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำผิดเด็กและเยาวชนด้านสังคมและเศรษฐกิจ กับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในภาพรวมคิดเป็นร้อยละ 35.90

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำผิดเด็กและเยาวชนกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย พบว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและเป็นไปในทิศทางลบ คิดเป็นร้อยละ 14.10 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า มีความสัมพันธ์ระดับค่อนข้างต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยที่ปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำผิดเด็กและเยาวชน ด้านสภาพครอบครัวมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในจังหวัด สุราษฎร์ธานีแบบประชาธิปไตย คิดเป็นร้อยละ 24.4 ส่วนด้านตัวผู้กระทำผิดและด้านสังคมและเศรษฐกิจไม่มีความสัมพันธ์กัน

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำผิดเด็กและเยาวชนกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด พบว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางและเป็นไปในทิศทางบวก คิดเป็นร้อยละ 40.60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า มีความสัมพันธ์ระดับค่อนข้างต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยที่ปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำผิดเด็กและเยาวชน ด้านสภาพครอบครัว มีความสัมพันธ์กับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดมากที่สุด คิดเป็น

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 4
The 4th STOU Graduate Research Conference

ร้อยละ 37 รองลงมาเป็นความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกระทำความผิดเด็กและเยาวชนด้านสังคมและเศรษฐกิจกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดคิดเป็น

ร้อยละ 35 และปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความผิดเด็กและเยาวชน ด้านตัวผู้กระทำความผิดกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดคิดเป็นร้อยละ 30.7

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความผิดเด็กและเยาวชนกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย พบว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางและเป็นไปในทิศทางบวก คิดเป็นร้อยละ 54.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า มีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยที่ปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความผิดเด็กและเยาวชน ด้านสภาพครอบครัว มีความสัมพันธ์กับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.3 รองลงมาเป็นความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกระทำความผิดเด็กและเยาวชนด้านสังคมและเศรษฐกิจกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยคิดเป็นร้อยละ 42 และมีความสัมพันธ์ระดับค่อนข้างต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน คือ ปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความผิดเด็กและเยาวชน ด้านตัวผู้กระทำความผิดกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย คิดเป็นร้อยละ 40

อภิปรายผลการวิจัย

1. ปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความผิดเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ทั้ง 3 ด้าน โดยภาพรวมพบว่า ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านตัวผู้กระทำความผิดมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาด้านสังคมและเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ส่วนด้านสภาพครอบครัวมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดสาเหตุกระทำความผิดส่วนใหญ่มาจากตัวผู้กระทำความผิด ซึ่งอาจจะกระทำความผิดโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของณัฐนันท์ พิทักษ์ (2548) เรื่อง สาเหตุการกระทำความผิดในคดีอุกฉกรรจ์ของเด็กและเยาวชนชาย ศึกษาเฉพาะกรณีศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย พบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ สาเหตุที่ทำให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิดเนื่องจาก ไม่ทราบถึงผลร้ายที่จะตามมา ทำด้วยความฉกฉวย มองว่าผู้เสียหายจะแจ้งความเอาเรื่อง ทำตามเพื่อนและเชื่อมีส่วนช่วยให้อภัยแก่เด็กและเยาวชนกระทำความผิด เช่นเดียวกับผลการวิจัยของ สมหวัง คงประเสริฐ (2551) เรื่อง สาเหตุการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนในภาพรวมอยู่ในระดับน้อยโดยเรียงค่าเฉลี่ยสูงไปหาดังนี้ 1) สาเหตุจากตัวผู้กระทำความผิด 2) สาเหตุด้านสังคม/เศรษฐกิจ 3) สาเหตุด้านสภาพแวดล้อมในครอบครัว ด้านตัวผู้กระทำความผิด กระทำความผิดเพราะรู้เท่าไม่ถึงการณ์อยู่ในระดับมาก

2. รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ทั้ง 3 รูปแบบ โดยภาพรวม พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดอยู่ในระดับมาก รองลงมารูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนมีส่วนในการส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมเสริมสร้างสังคม จะเห็นได้ว่ารูปแบบการอบรมเลี้ยงดูในรูปแบบ

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 4

The 4th STOU Graduate Research Conference

ต่างๆ มีผลต่อบุคลิกภาพและพฤติกรรม และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ที่จะนำมาปรับให้เข้ากับแต่ละสถานการณ์ที่บุคคลต้องเผชิญ ซึ่งแต่ละบุคคลจะมีมากหรือน้อยนั้นก็ย่อมแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของกณิกา สิทธิพงษ์ และเกษฎาวัลย์ ดันริยงค์ (2551) เรื่อง การอบรมเลี้ยงดูและความคิดอัตโนมัติด้านลบของผู้ป่วยยาเสพติด ศูนย์บำบัดรักษาเสพติด เชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดอัตโนมัติด้านลบเท่ากับ 9.72 ผู้ป่วยยาเสพติดที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันคิดเป็นร้อยละ 3.75 มีค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดอัตโนมัติด้านลบเท่ากับ 19.00 ผู้ป่วยยาเสพติดที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย มีค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดอัตโนมัติด้านลบเท่ากับ 14.77 เช่นเดียวกับผลการวิจัยของไซมอนและโคเจอร์ (Simon and Conger.2007) เรื่อง ความสัมพันธ์ของการเลี้ยงดูที่แตกต่างกันระหว่างบิดากับมารดาที่มีต่อรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวและผลที่มีต่อวัยรุ่น ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูบุตรของบิดาและมารดาส่วนใหญ่สอดคล้องกัน และพบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่จะให้ผลทางบวกต่อวัยรุ่นมากที่สุด

3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความผิดเด็กและเยาวชนกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในภาพรวม พบว่า สาเหตุกระทำความผิดเด็กและเยาวชนด้านตัวผู้กระทำความผิด ด้านสภาพครอบครัว และด้านสังคมและเศรษฐกิจ มีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำและเป็นไปในทิศทางบวก กับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด และการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงให้เห็นว่าสาเหตุที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิดอาจมาจากสาเหตุตัวผู้กระทำความผิด สภาพครอบครัว และสังคมและเศรษฐกิจ ทำให้ทั้งสามสาเหตุมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ผู้ปกครองมีผลต่อการพัฒนาการของเด็กทุกๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นทางร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา เด็กจะเติบโตขึ้นมาเป็นคนดีมีคุณภาพ มีทักษะต่างๆ ในชีวิต ที่จะสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข

ก็ขึ้นอยู่กับการวางรากฐานของชีวิตทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ โดยมีพ่อแม่ผู้ปกครองเป็นผู้กำหนด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของฉันทนันท์ พิทักษ์ (2548) เรื่อง สาเหตุการกระทำความผิดในคดีอุกฉกรรจ์ของเด็กและเยาวชนชาย ศึกษาเฉพาะกรณีศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย พบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดคือ มาตรการที่ไม่เด็ดขาด ครอบครัว โรงเรียน และสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำวิจัยไปใช้

1. จากการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความผิดเด็กและเยาวชน คือด้านตัวผู้กระทำความผิด กระทำผิดเพราะความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ดังนั้นการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชน ผู้ปกครองควรพิจารณาและตระหนักเมื่อลูกมีปัญหา ต้องแก้ปัญหาให้ลูกก่อน อย่าปล่อยให้ลูกแก้ไขปัญหาลูกเอง ผู้ปกครองควรมีการเอาใจใส่ให้ความรักความอบอุ่น เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงความคิดเห็น และให้เด็กรู้จักช่วยเหลือตนเอง การตัดสินใจใดๆ ภายในครอบครัวควรมาจากเห็นชอบของสมาชิกในครอบครัวโดยถือเอาความสุขของส่วนรวมเป็นใหญ่

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 4
The 4th STOU Graduate Research Conference

ผู้ปกครองควรสนใจผลการเรียนของลูก หากลูกมีปัญหาจะได้แนะนำได้อย่างถูกต้อง ซึ่งเป็นการแสดงการดูแลเอาใจใส่ลูกเป็นอย่างดี ผู้ปกครองควรให้ความสนใจในพฤติกรรมของกลุ่มเพื่อนที่เยาวชนคบหา ไม่ควรเพิกเฉยกับพฤติกรรมภายในกลุ่มเพื่อนของเยาวชน เพราะพฤติกรรมภายในกลุ่มเพื่อนสามารถที่จะชักนำและสนับสนุนให้เยาวชนแสดงพฤติกรรมบางอย่างออกมาได้

2. สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรจัดให้มีบริการสังคมสงเคราะห์ครอบครัว โดยเฉพาะในครอบครัวที่ได้รับความเดือดร้อน เนื่องจากสภาพบ้านแตกและยากจนโดยเน้นหนักในการช่วยเหลืออาชีพ และมีบริการให้คำปรึกษาแนะแนวการแก้ปัญหาเรื่องเด็กและปัญหาในครอบครัวในด้านอื่น ๆ ส่งเสริมการจัดบริการเกี่ยวกับสวัสดิภาพของครอบครัวให้ดีขึ้น เช่น การจัดบริการเรื่องโภชนาการให้แก่เด็กที่ยากจน พึ่งตนเองไม่ได้ หรือมีการจัดเงินเพิ่มสำหรับผู้มีบุตรยาก เพื่อบรรเทาความทุกข์ยากเดือดร้อนของประชาชน และเป็นการพัฒนาให้บุคคลหรือชุมชนสามารถดำเนินชีวิตไปในทางสร้างสรรค์ ไม่เป็นภาระแก่สังคมในที่สุด ควรขยายและปรับปรุงการศึกษาให้สูงและเหมาะสมยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการศึกษาภาคบังคับตลอดทั่วราชอาณาจักร โดยรัฐบาลบริการให้เปล่า ไม่ต้องเสียค่าตอบแทน อันเป็นการป้องกันมิให้มีการใช้แรงงานเด็กหรือเยาวชนก่อนพ้นวัยที่อยู่ในเกณฑ์บังคับ และเป็นการส่งเสริมเยาวชนของชาติให้ได้รับการศึกษาโดยทั่วถึงและมีมาตรฐานการศึกษาสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาสาเหตุกระทำความผิดในคดีอุกฉกรรจ์ของเด็กและเยาวชนชายในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในเชิงลึก เพื่อจะได้ทราบข้อมูลสาเหตุการกระทำความผิดให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น
2. ควรมีการศึกษาสาเหตุกระทำความผิดเด็กและเยาวชนกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในจังหวัด สุราษฎร์ธานี ในภาคอื่น ๆ
3. ควรมีการศึกษาองค์ประกอบด้านอื่น ๆ ที่เป็นปัจจัยส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมเสริมสร้างสังคมเยาวชนเพื่อนำผลที่ได้มาใช้ในการอบรมเลี้ยงดูเด็กและปลูกฝังส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมที่ทำให้เยาวชนมีคุณภาพและเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพน่าประโยชน์ให้สังคมและประเทศชาติสืบไป
4. ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานด้านการดูแลเด็กและเยาวชน ในเรื่องของการแก้ไขปัญหาการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน ทั้งนี้เพื่อจะได้มีแนวทางในการแก้ไขปัญหา อุปสรรค ต่างๆ ในการดำเนินงาน เพื่อให้การพัฒนาด้านการป้องกันปัญหาการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนลดน้อยลงต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กัมณิกา สิทธิพงษ์ และเกษฎาวัลย์ ดันริยงค์ (2551) “การอบรมเลี้ยงดูและความคิดอัตโนมัติด้านลบของผู้ป่วยยาเสพติด ศูนย์บำบัดรักษาเสพติด เชียงใหม่” กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข
- กุลพรรณ จันทร์แก้ว (2551) “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนชายในคดีความผิดร้ายแรง : ศึกษาเฉพาะกรณีศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เขต 7 จังหวัดเชียงใหม่”
- กรุงเทพฯ : คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 4
The 4th STOU Graduate Research Conference

กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน (2549) รายงานการดำเนินงานของรัฐต่อสาธารณะรายปี 2549. กรุงเทพฯ : กรมฯ

กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน (2550ก) รวม กฎ และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กรุงเทพฯ : กรมฯ

ณภัทร คุ่มตลอด (2552) “บทบาทเชิงรุกในการป้องกันและแก้ไขสาเหตุแห่งการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนของศาลจังหวัดลำปาง แผนกคดีเยาวชนและครอบครัว” การค้นคว้าแบบอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ณัฐนันท์ พิทักษา (2548) “สาเหตุการกระทำความผิดในคดีอุกฉกรรจ์ของเด็กและเยาวชนชาย ศึกษาเฉพาะกรณีศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร” ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต การบริหารงานยุติธรรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

สมพร อมรชัยนพคุณ (2551) “กระบวนการยุติธรรมกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน” (ระบบออนไลน์) แหล่งที่มา [http://www.powerjustice.com/article/article 07.html](http://www.powerjustice.com/article/article%2007.html) (13 เมษายน 2551)

สมหวัง คงประเสริฐ (2551) “สาเหตุการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์” วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต การปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Simon, L.G., and Conger, R.D. (2007) “Linking Mother-Father Differences in Parenting to a Typology of Family Parenting Styles and Adolescent Outcomes.” **Journal of Family Issues** 8: 212-241.